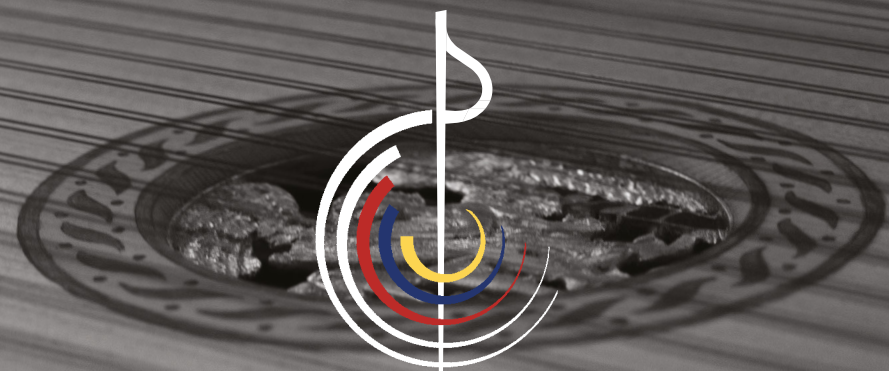

LEDNICKO | VALTICKÝ
HUDEBNÍ FESTIVAL

IV. ROČNÍK
28/9-12/10/2019

LEDNICKO VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

Ředitel a dramaturg: Jiří Partyka; **produkce:** Žaneta Bartová, Erika Partyková; **asistenti produkce:** Hana Schmidt, Ctírad Trunečka; **redakce katalogu:** Žaneta Bartová, Lukáš Pavlica, Kristina Vonková; **překlady:** Lilly Koppatsch; **muzikologický poradce:** Lukáš Pavlica; **PR:** Ruth Pohlová, Marie Holobrádková; **zahraniční produkce pro Rakousko:** Stanislav Polanský; **grafické zpracování tiskových materiálů:** Lucie Šípková; **foto:** Benedikt Renč, Martin Tiso, Fotomanufaktur Grunwald, Ilona Sochorová, Lenka Hatašová, Julián Veverica, Pavel Hejný, Petr Kurečka, Bellevoice, Jan Miklín, archiv zámku Valtice, archiv interpretů a archiv LVHF; **použité fonty:** GaramondPro, ProplayfairDisplay, PTSerif; **tisk:** JIROUT REKLAMNÍ AGENTURA s.r.o.; **katalog vydal:** LVHF z.s.

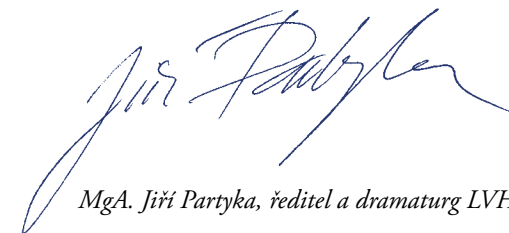
Změna programu vyhrazena.

Čtvrtý ročník LEDNICKO|VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU oslavuje hned dvojí jubileum – 300 let od vzniku Lichtenštejnského knížectví a 770 let od doby, kdy se na našem území knížecí rod Lichtenštejnů usadil. Jindřich I. z Lichtenštejna totiž roku 1249 získal za své věrné služby Přemyslu Otakaru II. mikulovské panství a na dlouhá staletí tak zpečetil těsné sepětí knížecího rodu s jižní Moravou. Lichtenštejnové zde kromě vína pěstovali i bohatou hudební kulturu a jejich odkaz je stěžejní částí programu letošního ročníku. V provedení ansámblu Collegium Marianum zazní v prostorách katzelsdorfského kostela sv. Bartoloměje hudba lichtenštejnského autora Johanna Georga Orschlera okořeněná skladbou Salve Regina Josepha Haydna, jejíž kopie pochází z archivu řádu Milosrdných bratří ve Valticích. Důležité místo

v programu má také dosud málo hraný Johann Melchior Pichler. Ten roku 1721 ve věku 26 let nastoupil jako kapelník a skladatel ke knížeti Josephu Johannu Adamovi z Lichtenštejna. Dle islandského muzikologa Jóhannese Ágústssona působil v tomto období na dvoře Lichtenštejnů jako maestro di capella sám Antonio Vivaldi. Součástí festivalu jsou rovněž přednášky osvětlující zaujatým posluchačům rod Lichtenštejnů a dobový hudební život. O Janu II. Lichtenštejnovi zvaném Dobrotivý promluví historik Daniel Lyčka, s hudbou renesančního mistra Nicolause Zangia, který strávil několik let ve službách Karla z Lichtenštejna, pak seznámí návštěvníky přednášky muzikolog a historik Vladimír Maňas. Dodatečně jsme v tomto roce zařadili rovněž výstavu obrazů s tematikou fauny LVA, která se bude konat v salonku saletu Rendez-vous v rámci druhého koncertu letošního ročníku. Věřím, že spojení pečlivě vybrané hudby, uhrančivé architektury a doprovodného programu přinese návštěvníkům mnoho uměleckých zážitků.

Příjemný poslech a nezapomenutelné chvíle prodchnuté kvalitní hudbou a geniem loci lichtenštejnských staveb Vám přeje

MgA. Jiří Partyka, ředitel a dramaturg LVHF

LEDNICKO|VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL 2019 se koná v jubilejním roce Lichtenštejnského knížectví: 23. ledna 1719 povýšil císař Svaté říše římské Karel VI. knížete Antona Floriana z Lichtenštejna do knížecího stavu a spojil panství Schellenberg a hrabství Vaduz do knížectví Svaté říše římské. Tímto vznikla podoba Lichtenštejnska, jak ji známe dnes. Od této chvíle se píší nepřetržité dějiny knížectví. Lichtenštejnský rod je též spojen s českými zeměmi. Stopy jeho přítomnosti na našem území lze nalézt již od 13. století. Lednicko-valtický areál, zapsaný na listině světového kulturního dědictví UNESCO, je významným dokladem této společné historie, která pokračuje až do dnešních dnů. V rámci LEDNICKO|VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU byl věnován 300. výročí Lichtenštejnského knížectví pozoruhodný slavnostní koncert v Lichtenštejnském městském paláci ve Vídni, jehož se zúčastnil i sám vládnoucí kníže Jeho Jasnost Hans Adam II. z Lichtenštejna. Hudební festival tak symbolicky vyzdvihl pouto mezi lichtenštejnským rodem a přeshraničním regionem, které odedávna pojí společná historie. Řediteli festivalu Jiřímu Partykovi se také letos podařilo sestavit velmi slibný program a získat vynikající hudebníky, díky čemuž se LEDNICKO|VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL stává významnou hudební událostí jihomoravského regionu. Přeji čtvrtému ročníku LEDNICKO|VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU, ať se vydaří, a jeho hostům mnoho radosti ze znamenité hudby ve světově jedinečném areálu.

Maria-Pia Kothbauer, princezna z Lichtenštejna
velvyslankyně Lichtenštejnského knížectví v České republice a Rakousku

Milí přátelé krásné hudby, jsem tomu ráda, že krásné kulisy Lednicko-valtického areálu na česko-rakouském pomezí letos již čtvrtým rokem ožíví LEDNICKO|VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL. Vnímám festival jako jedinečný příspěvek ke sblížení českých a rakouských sousedů ze širokého okolí. Právě obnova a navázání vztahů mezi lidmi na obou stranách hranice patří i mezi mé hlavní cíle. Je třeba vyzdvihnout neúnavnou snahu pana ředitele Jiřího Partyky naplnit jedinečný lednicko-valtický komplex, který podává názorné svědectví o našich historických vazbách, hudbou a vdechnout mu citlivě nový život. Velmi si rovněž cením účasti a živého zájmu rodiny Lichtenštejnů o festival. Rod Lichtenštejnů po staletí formoval tvář jihomoravského regionu a jeho zapojení do příprav festivalu dokazuje, že nadšení pro umění, a hudbu obzvláště, spojuje lidi napříč národy. Přeji LEDNICKO|VALTICKÉMU HUDEBNÍMU FESTIVALU úspěšný ročník a i letos se těším na setkávání na pozadí jedinečných hudebních zážitků.

JUDr. Ivana Červenková
velvyslankyně České republiky v Rakousku

Vážení přátelé kvalitní hudby, velmi rád jsem převzal záštitu nad letošním ročníkem LEDNICKO|VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU. Festival jedinečným způsobem spojuje krásu klasické hudby s unikátním architektonickým odkazem Lichtenštejnů v Lednicko-valtickém areálu a jeho přílehlém okolí. Právě Lednicko-valtickému areálu dával tvář a osm století jej budoval rod Lichtenštejnů. Jejich zásluhou tak tato krajina představuje jednu z perel pokladnice historického a kulturního bohatství České republiky i Rakouska. Jedná se o působivý příklad přesahující dějiny a kultury a díky úsilí předků současné hlavy Lichtenštejnského knížectví Hanse Adama II. také o fascinující dílo právem zařazené mezi nejvzácnější památky světového dědictví UNESCO. Spolu s Vámi se těším na krásné chvíle přinášející nezapomenutelný umělecký zážitek.

JUDr. Bohumil Šimek
hejtman Jihomoravského kraje

PROGRAM IV. ROČNÍKU LEDNICKO | VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU

28/9-12/10/2019

28. 9. | SO | 19:00

1. KONCERT | SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ, ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE
Cosima Soulez Larivière (housle), Miroslav Sekera (klavír)

29. 9. | NE | 16:00

2. KONCERT | RENDEZ-VOUS S HARFOU, DIANIN CHRÁM (RENDEZ-VOUS)
Kateřina Englichová (harfa), Petr Pomkla (flétna)

1. 10. | ÚT | 19:00

3. KONCERT | HUDBA Z NOVÉ ŘÍŠE, ZÁMEK V MIKULOVĚ
Ensemble 18+, Marie Fajtová (soprán), Ivan Ženatý (housle)

5. 10. | SO | 18:00

4. KONCERT | POCTA JANU II. LICHTENŠTEJNOVI, KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE, KATZELSDORF (AT)
Collegium Marianum, um. vedoucí Jana Semerádová, Patricia Janečková (soprán)

6. 10. | NE | 16:00

5. KONCERT | ITALSKÉ NEBE, ZÁMECKÁ KAPLE VALTICE
Cappella Mariana, um. vedoucí Vojtěch Semerád, Capella Ornamentata, um. vedoucí Richard Šeda, Lucie Rozsnyó (soprán)

9. 10. | ST | 18:00

6. KONCERT | CEMBALISSIMO, KAPLE SV. CYRILA A METODĚJE V BŘECLAVI
Edita Keglervová (cembalo), Monika Knoblochová (cembalo), hosté: Jiří Partyka (housle), Lukáš Svoboda (violoncello)

11. 10. | PÁ | 19:00

7. KONCERT | MAESTRO JOHANN MATTHIAS SPERGER, ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE
Barocco sempre giovane, Emil Rovner (violoncello), host: Matěj Štěpánek

12. 10. | SO | 19:00

8. KONCERT | ZÁVĚREČNÝ GALA KONCERT, ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE
PKF – Prague Philharmonia, Vojtěch Spurný (dirigent), Lukáš Vondráček (klavír), Alexandra Yangel (mezzosoprán)

1. koncert SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

SOBOTA 28. ZÁŘÍ 2019 | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Cosima Soulez Larivière (housle)
Miroslav Sekera (klavír)

PROGRAM

Joseph Rheinberger (1839–1901)

Klavírní sonáta č. 4 fis moll, Op. 184, „Romantická“
I. *Moderato*

Franz Schubert (1797–1828)

Rondo Brillant h moll pro housle a klavír, op. 70, D 895

Ernest Chausson (1855–1899)

Poème, Op. 25

— přestávka —

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Houslová sonáta č. 9, Op. 47, „Kreutzerova“

I. *Adagio sostenuto – Presto*

II. *Andante con variazioni*

III. *Presto*

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU:

PARTNEŘI KONCERTU:

SpaResort
LEDNICE

COSIMA SOULEZ LARIVIÈRE

Houslistka s francouzsko-holandskými předky se věnuje hudbě již od svých tří let, kdy začala navštěvovat třídu Igora Volochina. V osmi letech získala stipendium umožňující nadějně umělkyni studovat v anglickém Cobhamu na prestižní Yehudi Menuhin School pod vedením Natalyi Boyarskaya. Momentálně zdokonaluje své interpretační umění na Musik Hochschule v Hanoveru u profesora Krzysztofa Węgrzyna. Své vzdělání obohatila také návštěvou mistrovských tříd u Zakhara Brona, Dory Schwarbergové, Lewise Kaplana, Zvi Zeitlina, Any Chumachenkové a Donalda Weilersteina. V létě roku 2016 byla pozvána na Tanglewood Music Festival, kde se zúčastnila několika komorních projektů, a následně vystoupila pod taktovkou Stéphana Denèvea s Boston Symphony Orchestra a Boston Pops Orchestra. Jako sólistka se představila například ve Švýcarsku, Německu, Velké Británii, Nizozemí, Belgii, Francii, Itálii, Maďarsku, Rakousku, Singapuru a Japonsku. Za své dosavadní umělecké výkony již obdržela řadu ocenění – na Mezinárodní houslové soutěži Josepha Joachima získala roku 2018 třetí místo a cenu za nejlepší interpretaci zadané skladby. O rok dříve se umístila na prvním místě v rámci soutěže Bartók World Competition v Budapešti. Podobné úspěchy zaznamenala na soutěžích v Rakousku nebo Itálii.

MIROSLAV SEKERA

Hře na klavír se věnuje od tří let, kdy jeho nevšední talent objevila vynikající pedagožka Zdena Janžurová. Současně s klavírem započal studium hry na housle. Díky této kombinaci a velkému talentu byl vybrán do role malého Mozarta v oskarovém filmu „*Amadeus*“ režiséra Miloše Formana. Hře na oba nástroje se věnoval až do svého přijetí na Pražskou konzervatoř, kdy se rozhodl pouze pro studium klavíru. Byl přijat do třídy profesorky Evy Boguniové a po celou dobu rovněž navštěvoval třídu profesora Martina Ballého. Dále pokračoval na Hudební fakultě Akademie múzických umění v Praze u docenta Miroslava Langer. Studium dokončil roku 1999 jako nejúspěšnější student. Miroslav Sekera získal nejvyšší ocenění na soutěži Frederyka Chopina v Mariánských lázních a na soutěži HAMU (Stipendium firmy YAMAHA), druhé místo pak na mezinárodní soutěži v Gaillardu ve Francii. Za největší úspěch však považuje vítězství v mezinárodní soutěži J. Brahmse v rakouském Portschachu. Jeho nahrávací činnost zahrnuje sólové CD s díly J. Brahmse, D. Scarlattioho, M. Moszkovského za podpory Nadace Českého hudebního fondu, trojici CD pro soudobého amerického skladatele Josepha Summera a nahrávku ve spolupráci s houslistou Josefem Špačkem. Pravidelně spolupracuje s Českým rozhlasem, již několikrát vystoupil jako sólista se Symfonickým orchestrem hl. města Prahy FOK a spolu s mezzosopranistkou Dagmar Peckovou se věnuje koncertní činnosti.

2. koncert RENDEZ-VOUS S HARFOU

NEDĚLE 29. ZÁŘÍ 2019 | 16:00
DIANIN CHRÁM (RENDEZ-VOUS)

Kateřina Englichová (harfa)
Petr Pomkla (flétna)

PARTNEŘI KONCERTU:

VALTICE

stom ma

PROGRAM

Johann Georg Leopold Mozart (1719–1787)

Die Jagd
I. *Allegro*

Georg Philipp Telemann (1681–1767)

Sonáta pro flétnu č. 2 C dur, TWV 41:C5
(Essercizii musici)
I. *Adagio – Allegro – Adagio – Allegro*, II. *Larghetto*, III. *Vivace*

František Antonín Rössler-Rosetti (1750–1792)

Sonáta pro harfu Es dur
I. *Allegro assai*, II. *Romance. Adagio non tanto*, III. *Rondo. Allegretto*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Sonáta pro flétnu a harfu F dur, KV 13
I. *Allegro*, II. *Andante*, III. *Menuetto primo – Menuetto secondo*

— přestávka —

Alphonse Hasselmans (1845–1912)

Follets, caprice étude pro harfu, Op. 48
Feuilles d'automne, Op. 45: Sérénade mélancolique
La source, étude pro harfu, Op. 44

Johannès Donjon (1839–1912)

Etudes de salon pro flétnu, IJD 2
I. *Elégie*

Claude Debussy (1862–1918)

Suite bergamasque, L. 75
I. *Prélude*, II. *Menuet*, III. *Clair de lune* – harfa, IV. *Passepied*

Gabriel Fauré (1845–1924)

Fantaisie, op. 79

KATEŘINA ENGLICHOVÁ

Vystudovala Konzervatoř v Praze a prestižní Fulbrightovo stipendium jí umožnilo studovat na Curtisově institutu ve Filadelfii. V létě 2017 dokončila postgraduální studium na Hochschule für Musik „Hanns Eisler“ v Berlíně. Spolupracovala s mnoha významnými umělci a soubory jak v zahraničí (Mstislav Rostropovič, Carol Wincenc, Gérard Caussé, Cindy Phelps, Robert Davidovici, Michael Kofler), tak u nás (Josef Suk, Pavel Šporcl, Ivan Ženatý, Martin Kasič, Vilém Veverka, Škampovo kvarteto, Pražákovo kvarteto, Pavel Haas Quartet, Ensemble Inégal, Pražský filharmonický sbor, Kuhnův dětský sbor nebo Boni Pueri). Englichová je rovněž držitelkou mnoha světových ocenění. Jako sólistka spolupracovala s dirigenty Jakubem Hrušou, Jiřím Bělohávkem, Zdeňkem Mácalem, Kasparem Zehndrem, Petrem Vronským, Ondřejem Kukalem, Pietari Inkinenem. Několik let účinkovala s Filadelfským symfonickým orchestrem a hrála pod taktovkou Simona Rattla, Claudia Abbada, Riccarda Mutiho, Wolfganga Sawallische, Michaela Tilson-Thomase nebo Seijiho Ozawy. Vedla mistrovské kurzy v USA (Juilliard School of Music, Curtis Institute of Music), Kanadě, ve Velké Británii (The Royal Academy of Music), v Hongkongu, Lucembursku a harfový seminář v Santuario di Crea v Itálii. Každé léto vede kurzy na festivalu Ameropa a pravidelně zastává místo porotce na mezinárodních soutěžích – Itálie, Kanada, USA, Česká republika. Věnuje se také soudobé hudbě a řada skladatelů jí věnovala své skladby, např. Sylvie Bodorová, Jiří Gemrot, Zdeněk Lukáš, Jan F. Fischer, Eric Sessler, Christopher Coleman, Karel Janovický, Jindřich Feld nebo Luboš Sluka.

PETR POMKLA

Absolvoval konzervatoř a Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, dále studoval na l'Ecole Normale de musique de Paris (koncertní licence v roce 1989), v Nice a Zürichu u pedagogů Alaina Mariona, Christiana Lardého a Alexandra Magnina. Jako sólista vystupoval Petr Pomkla za doprovodu českých symfonických orchestrů v Brně, Hradci Králové, Olomouci, Zlíně a Teplicích, objevil se také na koncertních programech Sukova komorního orchestru, hudebního tělesa Musici de Praga, Jihočeské komorní filharmonie, Moravského komorního orchestru, ansámblu Czech Virtuosi a uskupení Nadace Yehudi Menuhina – Paris. Byl rovněž členem Orchestre de Jeunes de toute l'Europe (Paříž) a Gustav Mahler Jugendorchester (Víděň). Od roku 1992 je prvním flétnistou Brněnské filharmonie a orchestru Czech Virtuosi. Hraje na recitálech s kytarou, harfou, klavírem a smyčcovým kvartetem. Vyučoval hru na flétnu na JAMU v Brně, nyní je pedagogicky činný na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci. Jako sólista či komorní hráč vystupoval na koncertech a hudebních festivalech v mnoha městech Evropy, jihovýchodní Asie a Japonska: v Bayreuthu, Kuhmu, Malaze, Vitorii, Luçonu, Saumuru, ale také v Praze, Brně, na Hukvaldech a v Ostravě.

3. koncert HUDBA Z NOVÉ ŘÍŠE

ÚTERÝ 1. ŘÍJNA 2019 | 19:00
ZÁMEK MIKULOV

Marie Fajtová (soprán)
Ivan Ženatý (housle)
Ensemble 18+

Průvodní slovo: Jiří Vejvoda

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU:

PARTNEŘI KONCERTU:

PROGRAM

Franz Aspelmayr (1728–1786)

Sinfonia in f

I. *Adagio*

II. *Allegro*

III. *Largo e dolce*

IV. *Menuet grazioso – Trio – Allegro*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Voi avete un cor fedele, KV 217

Pavel Vranický (1756–1808)

Koncert pro housle a orchestr C dur

I. *Allegro moderato*

II. *Adagio*

III. *Rondeau*

— přestávka —

Wolfgang Amadeus Mozart

Non so più cosa son, cosa faccio

(árie z opery Figarova svatba, KV 492)

Antonín Vranický (1761–1820)

Smyčcový kvartet č. 2 a moll, op. 13

I. *Allegro moderato con affetto*

II. *Adagio cantabile*

III. *Rondo allegretto*

IV. *Menuetto grazioso/Presto assai*

Wolfgang Amadeus Mozart

Exsultate, jubilate (moteto pro soprán a orchestr KV 165/158a)

I. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Allegro*

Joseph Haydn (1732–1809)

Koncert pro housle a orchestr G dur, Hob. VIIa:4

I. *Allegro moderato*

II. *Adagio*

III. *Allegro*

MARIE FAJTOVÁ

Sopranistka Marie Fajtová vystudovala na Pražské konzervatoři hru na klavír a poté operní zpěv u profesora Jiřího Kotouče. V současnosti se zdokonaluje u americké sopranistky Nancy Henninger. V roce 2004 se stala finalistkou Mezinárodní pěvecké soutěže Antonína Dvořáka, kde obdržela cenu Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, roku 2008 pak získala hlavní cenu na Mezinárodní pěvecké soutěži Barbary Hendricks ve Štrasburku. V sezoně 2005/2006 byla členkou Divadla J. K. Tyla v Plzni a od sezony 2006/2007 je sólistkou Opery Národního divadla v Praze. Právě s tímto tělesem se mnohokrát představila v zahraničí, například v Japonsku, v Německu, v estonském Tallinnu či v L'Opéra Royal de Versailles. V letech 2007–2011 hostovala ve Státní opeře Praha a jako Mozartova Donna Anna účinkovala v Teatro Verdi v Terstu. Marie Fajtová rovněž koncertovala v mnoha evropských i asijských zemích a spolupracovala s významnými dirigenty, jako jsou Jiří Bělohlávek, Tomáš Netopil, Asher Fish, Kari Tikka a Gianluigi Gelmetti. Významnou součástí jejího uměleckého působení tvoří barokní hudba, především ve spolupráci se soubory Capella Regia Praha, Collegium Marianum, Collegium 1704 a Camerata Nova. Nejvýznamnější jsou role Alciny ve stejnojmenné Händelově opeře pro festival ve Valticích, Serpiny v *La serva padrona* pro MHF Český Krumlov, a především Primislao v barokním pasticcio *Praga nascente da Libussa e Primislao* na Pražském jaru 2004. Jako interpretku se rovněž podílela na albu *Pensive Songs* z roku 2009 a mezinárodně oceněné nahrávce serenády *Il diamante* skladatele Jana Dismase Zelenky.

IVAN ŽENATÝ

Svoji profesionální kariéru zahájil houslista Ivan Ženatý účastí ve finále Čajkovského soutěže v Moskvě, po které následoval debut s Českou filharmonií pod vedením Libora Peška, vítězství v soutěži Pražského jara a laureátský titul Mezinárodní tribuny mladých umělců UNESCO. V roce 1990 debutoval v Londýně, 1991 v Berlínské Filharmonii a Concertgebouwu v Amsterdamu, 1994 v Tokiu, 1996 v New Yorku a Buenos Aires. Hrál společně s Yehudi Menuhinem, Yo-Yo Ma, Sergem Baudem, Valerijem Gergijevem, Andrejem Boreykem, Nevillem Marrinerem a dalšími. Umělcův hudební výraz ovlivnila především osobní setkání s Nathanem Milsteinem, Ruggierem Riccim, Andrem Gertlerem a Igorem Bezrodným. Největší význam však měly pro Ivana Ženatého soukromé lekce u Josefa Suka a následná dlouholetá spolupráce vrcholící vystoupeními na Würzburger Mozart-Festspiele, Pražském jaru a kompletní nahrávkou houslových děl W. A. Mozarta. Sólista nezřídka hostuje se slavnými mezinárodními tělesy, jakými jsou například BBC Symphony Orchestra London, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Berliner Symphoniker, Orchestra Nacional de Madrid, ale také s Českou filharmonií, FOKem či Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu. Výraznou část houslistova portfolia zaujímají souborná díla velkých skladatelů, mezi které patří kupříkladu Telemann, Bach, Mendelssohn, Schumann, Schulhoff nebo Dvořák a Grieg. Díky newyorské Harmony Foundation hraje Ivan Ženatý na vzácné housle Giuseppe Guarneriho „del Gesù“ z roku 1740. Umělec vede mistrovské kurzy v Německu, Španělsku, USA a Kanadě; od roku 2012 je profesorem na prestižním Cleveland Institute of Music.

ENSEMBLE 18+

Komorní klasicistní orchestr Ensemble 18+ se specializuje na poučenou, ale neortodoxní interpretaci hudby převážně 18. století. Avšak, jak napovídá již název, neomezuje se pouze na hudbu 18. století, ale dává prostor i novější hudební produkci. Ansámbl vznikl roku 2009 z iniciativy cembalisty a dirigenta Vojtěcha Spurného. Hlavní myšlenkou bylo aplikovat principy poučené interpretace staré hudby na hru na moderní nástroje. Hudební těleso pracuje v ustáleném složení v čele s koncertní mistryní Magdalenou Malou. Nástrojové obsazení odpovídá orchestru Jiřího Antonína Bendy na dvoře vévody Friedricha III. v německé Gotě. Ensemble 18+ je častým hostem festivalů komorní hudby a kromě vlastní koncertní činnosti v komorním i velkém obsazení se podílí na realizaci objevných muzikologických počínů. Takto se orchestr účastnil rekonstrukce opery *Dove é amore, é gelosia* z pera Giuseppe Scarlattiho v českokrumlovském barokním divadle v koprodukcí České televize. K nejzajímavějším projektům tohoto druhu pak patří novodobá premiéra opery *Pygmalion* J. P. Rameaua v rámci festivalu Smetanova Litomyšl. Součástí dramaturgie je také uvádění oper Jana Antonína Koželuha v novodobých premiérách. Ansámbl spolupracuje s předními českými sólisty, mezi které patří harfenistka Kateřina Englichová, klavírista Karel Košárek, klarinetista Milan Řeřicha, violoncellista Jiří Bárta, houslista Roman Patočka a další. S houslistou Ivanem Ženatým reprezentoval Ensemble 18+ Českou republiku v živém vysílání Vánočního dne Eurorádií v prosinci 2018. Ve spolupráci s hoboisty Vilémem Veverkou, Dominikem Wollenweberem a cembalistkou Barbarou Marií Willi vznikla roku 2015 nahrávka barokních hobojevých koncertů.

JIŘÍ VEJVODA

Lounský rodák se již od mládí věnoval hudbě, a ačkoliv vystudoval jazyky na FF UK a následně se věnoval tlumočení, vrátil se k ní v okamžiku, kdy se od poloviny 80. let zaměřil na hudební publicistiku, v níž jako scénárista a moderátor působí dodnes. S jedinou výjimkou, kdy v letech 1990–1991 spoluvytvářel s Václavem Havlem *Hovory v Lánech* a také s ním procestoval svět jako zvláštní rozhlasový zpravodaj. Kromě uvádění významných koncertů či společenských událostí, působí Jiří Vejvoda také jako televizní i rozhlasový autor a moderátor. Například od r. 1994 nepřetržitě zprostředkovává zdejším divákům Novoroční koncerty z Vídně, zatímco rozhlasové posluchače si ve spolupráci s Otou Nutzem získal cyklem Káva u Kische, který v letech 1990–2000 přivítal u mikrofonu pětistovku zajímavých hostů. Nově se J. Vejvoda uplatňuje na prestižních jevištích se svojí talk show Příběhy v tónině života, při níž spoluúčinkují významní klavíristé jako Ivo Kahánek či Karel Košárek. Jiří Vejvoda je rovněž autorem tuctu knih od cestopisů jako *Města z jiného těsta* po eseje o rozhlasích všech kontinentů, vydané pod názvem *Co vysílá svět*. V médiích se uplatňuje též jako manažer (byl ředitelem MTF Zlatá Praha či ČRo 2-Praha) a člen kontrolního orgánu (je místopředsedou Rady ČRo).

4. koncert POCTA JANU II. LICHTENŠTEJNOVI SOBOTA 5. ŘÍJNA 2019 | 18:00 KOSTEL SV. BARTOLOMĚJE KATZELSDORF-BERNHARDSTHAL (RAKOUSKO)

Patricia Janečková (soprán)
Collegium Marianum (orchestr a sbor)

Stanislava Mihalcová (soprán)
Kamila Zbořilová (soprán)
Jan Mikušek, Aneta Petrasová (alt)
Tomáš Lajtker, Ondřej Holub (tenor)
Jaromír Nosek, Martin Vacula (bas)
Lenka Torgersen (koncertní mistr)
Vojtěch Semerád (housle)
Andreas Torgersen (viola)
Hana Fleková (violoncello)
Ondřej Balcar (kontrabas)
Marek Čermák (varhany, cembalo)
Jana Semerádová (flauto traverso, umělecká vedoucí)

PARTNEŘI KONCERTU:

BERNHARDSTHÄL-KATZELSDORF

OBELISK

PROGRAM

Antonín Jan Nepomuk Brosmann (1731–1798)

Ave Regina v C dur

Bohuslav Matěj Černožský (1684–1742)

Regina coeli pro soprán, violoncello a continuo

Johann Georg Orschler (1698–1770)

Triosonata f moll

I. *Intrada*

II. *Siciliana*

III. *Menuet*

IV. *Fuga*

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Laudate pueri, RV 601 – Gloria

František Benda (1709–1786)

Flétnový koncert e moll, LeeB 2.4

I. *Allegro con brio*

II. *Un poco andante*

III. *Presto*

Antonín Jan Nepomuk Brosmann

Offertorium „Jubilare Deo“

Johann Melchior Pichler (1695–cca 1780)

Trio A dur No. 41

I. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Allegro*

Joseph Haydn (1732–1809)

Salve Regina pro soprán, sbor, smyčce
a continuo v E dur, Hob XXIIIb:1

I. *Salve Regina*

II. *Ad te clamamus*

III. *Eia ergo advocato nostra*

IV. *Et Jesum benedictum*

V. *O clemens, o pia*

PATRICIA JANEČKOVÁ

Původem slovenská sopranistka žijící v Ostravě, kde studovala operní zpěv na Janáčkově konzervatoři pod vedením sopranistky Evy Dřízgové-Jírušové. V současné době navštěvuje katedru sólového zpěvu Ostravské univerzity. V roce 2014 se stala jako šestnáctiletá absolutní vítězkou celosvětové pěvecké soutěže Concorso Internazionale „Musica Sacra“ v Římě, získala tak stipendium na letních pěveckých kurzech v italském Arezzu, kde studovala pod vedením barytonisty La Scaly Renata Brusona. V roce 2016 získala tři ocenění na Mezinárodní pěvecké soutěži Antonína Dvořáka v Karlových Varech. Patricia má za sebou řadu vystoupení na galakoncerty a festivalech doma i v zahraničí, jmenovitě například Starry Night – Vídeň, Junge Talente der Klassik – Klosterneuburg (Rakousko), Mezinárodní hudební festival Petra Dvorského – Jaroměřice nad Rokytnou, Festival Terras Sem Sombra – Grândola (Portugalsko), operní festival Smetanova Litomyšl, festival Les musicales de Louvergny – Louvergny (Francie), Kežmarok (Slovensko), Talentinum 2016, Mezinárodní hudební festival Český Krumlov 2016. V roce 2015 dostala příležitost debutovat na dvou operních scénách na Slovensku (Státní divadlo Košice – *Figarova svatba*/Barbarina, Slovenské národní divadlo – *Kouzelná flétna*/Pamina). V Čechách a na Slovensku spolupracovala např. s Janáčkovou filharmonií Ostrava, s Českým národním symfonickým orchestrem, s Orchestrem Via Musica! Bratislava, s Komorní filharmonií Pardubice, s Filharmonií Bohuslava Martinů Zlín, s Moravskou filharmonií Olomouc, s orchestrem Camerata Janáček, se Státní filharmonií Košice a s Karlovarským symfonickým orchestrem. Od roku 2017 vystupuje se souborem Collegium Marianum (barokní opera *Acis a Galatea* G. F. Händela) a pražským symfonickým orchestrem FOK.

JANA SEMERÁDOVÁ

Flétnistka Jana Semerádová absolvovala Pražskou konzervatoř, Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze (Teorie a provozovací praxe staré hudby) a Královskou konzervatoř v Den Haagu (ve třídě Wilberta Hazelzeta). Stala se laureátkou mezinárodních soutěží v Magdeburgu a Mnichově. Nyní je uměleckou vedoucí souboru Collegium Marianum a dramaturgem koncertního cyklu Barokní podvečery a mezinárodního festivalu Letní slavnosti staré hudby. Věnuje se intenzivní badatelské činnosti v českých a zahraničních archivech a studiu barokní gestiky, deklamace a tance. Své nevšední dramaturgie nezřídka staví na propojení hudebního a dramatického umění a zasazuje je do autentického prostředí pražských barokních sálů. Pod jejím vedením Collegium Marianum každoročně uvádí několik novodobých premiér. Na svém kontě má řadu CD: nahrávky se souborem Collegium Marianum jsou výrazně zastoupené v úspěšné řadě „Hudba Prahy 18. století“ u vydavatelství Supraphon, pro něž nahrála i své profilové CD „Solo for the King“. Jana Semerádová vystupuje na významných evropských pódii (např. Bachfest Leipzig, Mitte Europa, Musikfestspiele Potsdam, Centre de musique baroque de Versailles, Festival de Sablé, Innsbrucker Festwochen, Pražské jaro, Tage Alter Musik Regensburg, Vantaa Baroque, Konzerthaus ve Vídni a Berlíně, Palau de Música Barcelona), jako sólistka spolupracovala s Magdalenou Koženou, Sergiem Azzolinim, Enricem Onofrim a pravidelně účinkuje se soubory Akademie für Alte Musik Berlin, Wrocławska Orkiestra Barokowa, Batzdorfer Hofkapelle, Ars Antiqua Austria a moderntimes_1800. V roce 2015 se habilitovala na Hudební a taneční fakultě Akademie múzických umění v Praze a získala docenturu v oboru flétna. V roce 2019 obdržela cenu Pražské skupiny Společnosti pro vědy a umění.

COLLEGIUM MARIANUM

Pražský soubor Collegium Marianum se od svého založení v roce 1997 věnuje provádění koncertní i scénické hudby 17. a 18. století se zaměřením na české a ve střední Evropě působící autory. Uměleckou vedoucí souboru je flétnistka Jana Semerádová, jejíž badatelská činnost a zájem o další formy barokního umění umožnily značně rozšířit umělecký profil souboru. Těleso úzce spolupracuje s významnými evropskými umělci jako jsou Andrew Parrott, Hana Blažíková, Damien Guillon, Sergio Azzolini, François Fernandez, Benjamin Lazar, Jean-Denis Monory či Gudrun Skamletz. Společně s loutkovým divadelním souborem Buchty a loutky uvádí Collegium Marianum také originální umělecké projekty, mezi které se řadí například loutková opera *Calisto*. Soubor pravidelně natáčí pro české i zahraniční rozhlasové stanice a vystupuje na festivalech jako Tage Alter Musik Regensburg, Bachfest Leipzig, Palau Música Barcelona, Pražské jaro a Cententus Moraviae. V roce 2008 zahájilo těleso úspěšnou spolupráci s hudebním vydavatelstvím Supraphon, které v rámci řady „Hudba Prahy 18. století“ vydalo již sedm nahrávek. Ansámbl se také podílel na vzniku profilového CD sopranistky Simony Houda-Šaturové *Gloria* a na vydání DVD *Maddalena ai piedi di Cristo*. V letošním roce pořádá Collegium Marianum již devatenáctý cyklus koncertní řady nazvané Barokní podvečery, která představuje ojedinělý projekt v českém i mezinárodním kontextu, a je rezidenčním souborem festivalu Letní slavnosti staré hudby. V lednu 2010 se Collegium Marianum stalo nositelem ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby udělovaného českou sekci Mezinárodní hudební rady UNESCO.

5. koncert ITALSKÉ NEBE

NEDĚLE 6. ŘÍJNA 2019 | 16:00
ZÁMECKÁ KAPLE VALTICE

Cappella Mariana

Lucie Rozsnyó (soprán)

Vojtěch Semerád (tenor, umělecký vedoucí, nastudování)

Tomáš Lajtkep (tenor)

Jaromír Nosek (bas)

Capella Ornamentata

Richard Šeda (cink, umělecký vedoucí)

Jakub Kydlíček (flétny)

Ondřej Sokol (trombón)

Michaela Bieglerová (dulcian)

Marek Čermák (varhany)

PARTNER KONCERTU:

PROGRAM

Giovanni Bassano (cca 1561–1617)

Laetentur coeli à 8

Giovanni Andrea Cima (1570–1622)

Sonata à 4

Claudio Monteverdi (1567–1643)

Confitebor tibi domine II, SV 266
ze sbírky Selva morale e spirituale

Giovanni Pierluigi da Palestrina / Giovanni Bassano

Pulchra es

Claudio Monteverdi

Laudate Dominum ze sbírky Selva morale e spirituale

Giovanni Antonio Bertoli (1598–cca 1645)

Sonata settima

Nicolaus Zangius (cca 1568–1617)

Ad te levavi

— přestávka —

Claudio Monteverdi

Pulchra es z Vespro della beata Vergine

Girolamo Frescobaldi (1583–1643)

Canzon Prima a 2 Canti, F 8.10c

Nicolaus Zangius

Tota pulchra es

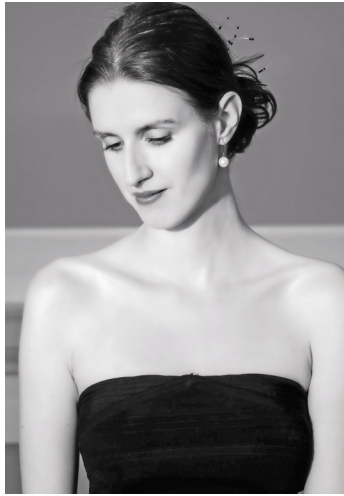
Giovanni Battista Riccio (?–po 1621)

Canzon La Moceniga in ecco

Nicolaus Zangius

Magnificat à 6

LUCIE ROZSNYÓ

Vystudovala klasický zpěv na Janáčkově akademii múzických umění v Brně pod vedením Anny Barové. Další vzdělání získala na studijní stáži na Universität für Musik und darstellende Kunst ve Vídni ve třídě Claudie Visci, dále na univerzitě Anton-Bruckner-Privatuniversität v Linci u Kateřiny Beranové a na pracovní stáži na Zürcher Hochschule der Künste. V září 2013 dokončila postgraduální studijní program Interpretace a teorie interpretace na Janáčkově akademii múzických umění v Brně pod vedením Ivo Medka. Od roku 2013 se pěvecky rozvíjí v soukromých hodinách u sopranistky Heleny Kaupové. Účastnila se mnoha mezinárodních pěveckých kurzů, kde byla pod vedením Leopolda Spitzera, Rotrauda Hanssmanna, Piotra Olecha, Patricie Rozario, Debbie York, Julie Hassler, Caroline Pelon, Marie Christiny Kiehr a Evelyn Tubb. Na mezinárodní pěvecké soutěži Leoše Janáčka v roce 2005 získala první cenu a současně obdržela ocenění za nejlepší interpretaci české soudobé skladby. Další ocenění získala na Internationale Sommerakademie Prag-Wien-Budapest za nejlepší provedení díla Leoše Janáčka. V roce 2012 obdržela první místo na Austria Barock Akademie Music Award. Pravidelně se věnuje koncertní činnosti v České republice a zahraničí. Specializuje se na interpretaci staré hudby a spolupracuje se soubory Musica Florea, Ensemble Inégal, Hipocondria ensemble, Musica Divina Praga, Musica Figuralis a Ensemble Damian. Je členkou a spoluzakladatelkou ženského barokního souboru Ensemble Fiorello, dua Aurette a komorního tělesa ISHA trio, které se zabývá interpretací hudby 20. a 21. století.

VOJTĚCH SEMERÁD

Vystudoval Pražskou konzervatoř v oboru viola, sbormistrovství na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy a barokní housle na Conservatoire National Supérieur de Musique v Paříži ve třídě François Fernandéze. Svůj zájem o gregoriánský chorál a vokální polyfonii rozšiřuje v doktorandském studiu na papežském institutu Musica Sacra v Římě. Roku 2011 se stal finalistou mezinárodní soutěže Telemann-Wettbewerb v Magdeburgu. Vojtěch Semerád je uměleckým vedoucím vokálního ansámblu Cappella Mariana a rovněž je členem souboru Collegium Marianum, který se zabývá prováděním hudby 17. a 18. století a jako jeden z mála takto profilovaných profesionálních souborů v ČR má na repertoáru nejen koncertní díla, ale pravidelně se věnuje také scénickým projektům. Jako sólista a komorní hráč vystupuje na významných evropských pódiiích a festivalech (Théâtre Champs Elysée, Palau de Música Barcelone, Concertgebouw Rotterdam, Tage Alter Musik Regensburg, Bachfest Leipzig, Pražské jaro) a pravidelně účinkuje se soubory jako Le Poème Harmonique, Les Folies Françaises, Les Paladins, Ensemble Inégal a mnoha dalšími. Podílí se na natáčení pro Deutsche Gramophon, Naïve nebo Supraphon a pravidelně nahrává pro Českou televizi a rozhlas.

CAPPELLA MARIANA

Komorní vokální soubor se specializuje na interpretaci středověkého vícehlasu, renesanční polyfonie a vokálních děl raného baroka. Cappella Mariana vznikla roku 2008 a jako jeden z mála domácích vokálních souborů se zaměřuje na uvádění pozapomenutých děl vrcholné vokální polyfonie z oblasti italské, vlámské či anglické renesance. Umělecky zastřešuje koncertní cyklus s názvem Postní pátky navazující na tradici křížovnických hudebních představení.

Členy souboru jsou mezinárodně renomovaní pěvci, kteří se věnují interpretaci barokní a předromantické hudby a účinkují na prestižních českých a zahraničních pódiiích. V roce 2014 se Cappella Mariana výrazně podílela na oslavách Českého roku hudby. Dnes je ansámbl pravidelně zván na významné festivaly, jako jsou Oude Muziek Utrecht, Laus Polyphoniae Antwerpen, Klangvokal Dortmund, MAfestival Brugge, Tage Alter Musik Regensburg, Innsbrucker Festwochen, Svatováclavský hudební festival či Concentus Moraviae. Diskografie ansámblu zahrnuje profilovou desku pod názvem *Sacrum et Profanum*, dále hudební nosič *Praga Magna* s hudbou rudolfínské Prahy a nahrávku unikátního rukopisu renesanční polyfonie *Kodex Speciálník*. K desátému výročí založení natočil ansámbl CD *Píseň písní* a v roce 2019 jako svůj pátý titul vydal u nakladatelství Supraphon CD *Praga Rosa Bohemiae*. Ansámbl od svého založení působí pod uměleckým vedením Vojtěcha Semeráda.

CAPELLA ORNAMENTATA

Soubor se zaměřuje na interpretaci převážně duchovní hudby 16. a 17. století. Tato díla ožívají v podání méně známých dechových nástrojů jako je cink, barokní pozoun, dulcian a další. Ansámbl má za sebou řadu vystoupení na domácích i zahraničních pódiiích, účastní se festivalů staré hudby a prezentuje se i v rozhlasovém a televizním vysílání. V roce 2016 vydalo Karmelitánské nakladatelství jejich první CD *Da pacem Domine* mapující hudbu předbělohorských Čech. Těleso založil roku 2007 významný český cinkemista **Richard Šeda**. Richard Šeda absolvoval obor hra na trubku na Konzervatoři v Českých Budějovicích ve třídě Jiřího Pelikána. Již během tohoto studia se zajímal o tzv. historicky poučenou interpretaci staré hudby. Ve hře na cink byl zpočátku samoukem a své první koncertní zkušenosti získával v souboru Ritornello pod vedením Michaela Pospíšila. V roce 2005 zahájil své soukromé studium hry na cink na několika interpretačních kurzech v Praze a ve Francii u francouzské cinkemistky Judith Pacquier. Z jeho působení v mnoha zahraničních souborech staré hudby jmenujme například Concerto Copenhagen, Marini Consort Innsbruck, L'Arpa festante München, Wiener Hofburgkapelle či Clemencic Consort Wien. V České republice spolupracuje například se soubory Cappella Mariana, Collegium Marianum, Ensemble Inégal, Collegium 1704 a dalšími. Je spoluzakladatelem a dramaturgem festivalu Dačické barokní dny a věnuje se rovněž hudebně badatelské činnosti a spartaci starých tisků.

6. koncert

CEMBALISSIMO

STŘEDA 9. ŘÍJNA | 18:00
KAPLE SV. CYRILA A METODĚJE
BŘECLAV

Edita Keglerová (cembalo)
Monika Knoblochová (cembalo)

Hosté:
Jiří Partyka (housle)
Lukáš Svoboda (violoncello)

PARTNEŘI KONCERTU:

PROGRAM

Johann Sebastian Bach (1685–1750)

Koncert c moll pro dvě cembala a smyčce, BWV 1062

I. *Andante e Piano*

II. *Allegro assai*

Antonio Vivaldi (1678–1741)

Sonáta a moll pro violoncello a basso continuo, RV 43

I. *Largo*

II. *Allegro*

III. *Largo*

IV. *Allegro*

Johann Sebastian Bach

Koncert C dur pro dvě cembala, BWV 1061

I. [bez označení]

II. *Adagio ovvero Largo*

III. *Fuga. Vivace*

Johann Melchior Pichler (1695–1780)

Trio d moll, č. 16

I. *Intrada Andante*

II. *Allegro*

III. *Aria*

IV. *Menuet*

Johann Sebastian Bach

Koncert c moll pro dvě cembala, BWV 1060

I. *Allegro*

II. *Largo ovvero Adagio*

III. *Allegro*

Kompletní provedení koncertů
pro dvě cembala od J. S. Bacha

EDITA KEGLEROVÁ

Vystudovala obor klavír a cembalo na Konzervatoři v Plzni a pražskou Akademii múzických umění v cembalové třídě Giedrė Lukšaitė-Mrázkové. Své interpretační umění dále zdokonalovala v mistrovské třídě Jacquese Ogga na Královské Konzervatoři v Haagu a Královské hudební akademii v Londýně. Roku 2007 úspěšně obhájila svoji doktorskou disertaci na Akademii múzických umění v Praze v oboru Interpretace a teorie interpretace. Je laureátkou několika mezinárodních hudebních soutěží. Jako sólistka nebo členka různých komorních souborů vystoupila na řadě významných pódii nejen v Evropě, ale i v Japonsku, Jižní Africe, USA a na Novém Zélandu. Spolupracuje mimo jiné s ansámblly Pražský barokní soubor, Hipocondria Ensemble nebo Barocco sempre giovane. V roce 2004 založila spolu s flétnistkou Julií Branou soubor Accento. Nahrává pro vydavatelství Supraphon a ARTA, kde vydala spolu se souborem Hipocondria Ensemble unikátní CD s kompletem cembalových koncertů J. A. Benda. V letech 2003–2005 vyučovala na JAMU v Brně. V současné době pedagogicky působí na Gymnáziu a Hudební škole hlavního města Prahy a na Pražské konzervatoři, kde vede cembalové třídy. Od roku 2006 byla opakovaně zvána jako lektorka cembalové hry na Letní školu staré hudby v Prachaticích. V létě 2015 iniciovala uspořádání nultého ročníku Hudebních kurzů ve Vrchlabí.

MONIKA KNOBLOCHOVÁ

Po absolvování Pražské konzervatoře studovala na Akademii múzických umění v Praze hru na cembalo ve třídě Giedrė Lukšaitė-Mrazkové. Formou konzultací rozšiřovala své znalosti také u Zuzany Růžickové. Další studia nástrojové hry ji zavedly na Dresdner Akademie für alte Musik, Hochschule für Musik v Kolíně nad Rýnem, Královskou konzervatoř v Den Haagu a Hochschule für Musik und Theater v Mnichově. V roce 2011 obhájila doktorát na Akademii múzických umění v Praze. Za dobu svého uměleckého působení získala Monika Knoblochová řadu ocenění – za zmínku stojí například 3. cena a titul laureáta na mezinárodní soutěži Pražského jara, cena Nadace Bohuslava Martinů nebo 3. místo a titul laureáta soutěže „16. Grosser Förderpreiswettbewerb“ v Mnichově. Roku 2002 se stala držitelkou prestižní Davidoff Prix České republiky. Pravidelně nahrává pro Český rozhlas skladby z oblasti staré i soudobé hudby. Na svém kontě má celou řadu nahrávek, mezi které patří například souborné dílo pro cembalo B. Martinů, gambové sonáty J. S. Bacha, invence J. S. Bacha a J. Nováka, kompletní tvorbu pro cembalo J. Těmle, sonáty pro klavír s doprovodem flétny a violoncella L. Koželuha a CD s tvorbou V. J. Tomáška. Od roku 2008 pořádá vlastní koncertní řadu Hudební salón Café crème, spočívající ve vynalézavých dramaturgiích propojujících hudbu starou i moderní, mluvené slovo, tanec a divadlo. Pedagogicky působí na Akademii staré hudby při Masarykově univerzitě v Brně a na HAMU v Praze.

JIŘÍ PARTYKA

Valtický rodák Jiří Partyka nastoupil roku 1989 na Konzervatoř Brno, kde studoval hru na housle pod vedením profesora Jiřího Besperáta. Poté následovalo studium na Akademii múzických umění v Praze v mistrovské třídě profesora Jindřicha Pazdery. V roce 1998 vystupoval jako sólista Brněnského komorního orchestru na turné po USA. Zastával místo koncertního mistra v Talichově komorním orchestru a jako host také v Salcburské komorní filharmonii. Aktuálně působí na postu koncertního mistra v orchestru St. Gellért Academy v maďarském Segedinu. Je členem Symfonického orchestru Českého rozhlasu v Praze jako 1. zástupce koncertního mistra. S těmito soubory vystupoval mimo jiné ve Francii, Španělsku a Japonsku. V roce 2014 vystoupil s Pavel Haas Quartet na festivalu v Glasgow. Jiří Partyka je zakladatelem a zároveň výkonným i uměleckým ředitelem LEDNICKO|VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU (LVHF).

LUKÁŠ SVOBODA

Na violoncello začal hrát v 7 letech na ZUŠ v Břeclavi pod vedením L. Volejníka. Rok nato získal 2. místo v celostátním kole soutěže ZUŠ v Trutnově. V roce 2004 nastoupil na brněnskou konzervatoř do třídy M. Zichy, pod jehož vedením dvakrát získal 3. cenu v Soutěžích konzervatoří ČR. Roku 2008 byl pozván na Mezinárodní violoncellový kongres a festival v Izraeli, kde spolupracoval s proslulými umělci, jako jsou např. J. Starker, B. Greenhouse, M. Strauss, R. Kirchbaum, L. Claret. Absolvoval mistrovské kurzy kupříkladu u K. Rodina, M. Kliegela, M. Fukačové, M. Kaňky, D. Selly či E. Rattaye. V roce 2016 dokončil magisterské studium na Janáčkově akademii múzických umění ve třídě prof. J. Podhoranského. Jako sólista vystoupil s Plzeňskou filharmonií, Janáčkovým akademickým orchestrem, Ensemble Opera Diversa, Brno Contemporary Orchestra, Filharmonií Gustava Mahlera, Komorním orchestrem Musica Nova, Břeclavským komorním orchestrem. Od roku 2011 je členem Filharmonie Brno. V roce 2015 natočil violoncellové sonáty Pavla Nováka Zemka na skladatelovo profilové CD. Je zakládajícím členem Slovanského kvarteta a Moravského violoncellového dua. V současnosti působí jako sólista orchestru Czech virtuosi a je členem Wallingerova kvarteta a komorního souboru Brněnští violoncellisté. Pravidelně vystupuje jako sólista a komorní hráč na festivalech v ČR a v zahraničí.

7. koncert MAESTRO JOHANN MATTHIAS SPERGER PÁTEK 11. ŘÍJNA 2019 | 19:00 ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE

Emil Rovner (violoncello)
Host: Matěj Štěpánek (violoncello)
Barocco sempre giovane
Josef Krečmer (umělecký vedoucí)

Průvodní slovo: Ondřej Kepka

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU:

PARTNER KONCERTU:

PROGRAM

Antonio Vivaldi (1678–1741)

L'Olimpiade – Sinfonia, RV 725

I. *Allegro*

II. *Andante*

III. *Allegro moderato*

Johann Matthias Sperger (1750–1812)

A trionfar mi chiama

Antonio Vivaldi

Koncert g moll pro 2 violoncella, smyčce a continuo, RV 531

I. *Allegro*

II. *Largo*

III. *Allegro*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Per questa bella mano, KV 612

— přestávka —

Johann Matthias Sperger (1750–1812)

Sinfonia D dur, M. A. 19

I. *Adagio maestoso – Allegro e con spirito*

II. *Andante*

III. *Menuetto*

IV. *Finale. Allegro assai*

Joseph Haydn (1732–1809)

Violoncellový koncert č. 2 D Dur, Hob. VIIb/2

I. *Allegro moderato*

II. *Adagio*

III. *Rondo. Allegro*

EMIL ROVNER

Violoncellista a pedagog ruského původu pochází z města Gorki, kde studoval hru na violoncello pod vedením Anatola Lukjaněnka. S tamním orchestrem vystoupil jako sólista poprvé již v deseti letech. Své interpretační umění dále zdokonaloval u Ivana Monighettiho v Madridu a Basileji a u Borise Pergamenščikova na Hochschule für Musik „Hanns Eisler“ v Berlíně. Kromě violoncella navštěvoval také hodiny dirigování u Margarity Samorukové a věnoval se zpěvu pod vedením Ulricha Messthalerera na Schola Cantorum Basiliensis. Během své umělecké kariéry navázal spolupráci s řadou významných hudebních těles – na doporučení dirigenta Vladimíra Ashkenazyho debutoval jako sólista s orchestrem Tonhalle Orchestra Zürich pod taktovkou Garyho Bertiniho. V nedávné době vystoupil například s hudebními tělesy St. Petersburg Philharmonic, Münchener Kammerorchester, Berliner Symphoniker, Kammerorchester Basel, Camerata Bern, Komorní filharmonie Pardubice, Moscow Symphony Orchestra nebo Kammerakademie Potsdam. Rovner blízce spolupracuje se současnými skladateli, jako je Sofia Gubaidulina, Valentin Silvestrov, Heinz Holliger, Per Nørgård, Tigran Mansurian, Elena Firsova a Evgeny Shcherbakov, který umělci věnoval svůj druhý violoncellový koncert. Za dobu svého uměleckého působení získal řadu ocenění, mezi něž patří vítězství v soutěžích Internationaler Johannes-Brahms-Wettbewerb v rakouském Pörschachu a Internationaler Johann-Sebastian-Bach-Wettbewerb v Lipsku.

MATĚJ ŠTĚPÁNEK

Mladý český violoncellista se širokým hráčským a stylovým záběrem od baroka po soudobou hudbu a improvizaci studoval na konzervatoři v Pardubicích pod vedením Josefa Krečmera, na HAMU v Praze ve třídě Miroslava Petráše a na univerzitě v Drážďanech ve třídě Emila Rovnera. Zúčastnil se mistrovských kurzů pod vedením Michaely Fukačové, Petra Prauseho, Vidy Vujic, Avedise Kouyoumdjiana, Johannese Meissla a mnoha dalších. Je absolventem Orchestrální akademie České filharmonie, ve které působil od svých 19 let. Zkušenosti orchestrálního hráče uplatnil při hostování v mnoha tuzemských orchestrech: jako sólista vystoupil s PKF – Prague Philharmonia, s Filharmonií Hradec Králové a s Plzeňskou filharmonií. Získal řadu soutěžních ocenění nejen v sólové hře, ale také v oblasti komorní hudby, která se postupně stala těžištěm jeho působnosti. Jako host pravidelně koncertuje s Prague Cello Quartet a s Wihanovým kvartetem, s nímž vystoupil na mnoha prestižních pódii a festivalech v ČR, Británii a Japonsku. V současné době je členem souboru Barocco sempre giovane, kapely „Gare“, s autorskou tvorbou zpěvačky, herečky a skladatelky Gabriely Vermelho, a Sedláčková kvarteta, se kterým se zaměřuje zejména na tvorbu současných autorů a na díla nově objevená. Příkladem může být na začátku letošního roku vydané CD smyčcových kvartetů Rafaela Kubelíka uvedených ve světové premiéře.

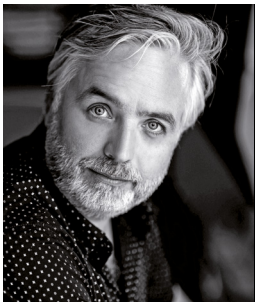
BAROCCO SEMPRE GIOVANE

„Baroko stále mladé“ je komorní soubor složený ze špičkových mladých profesionálních hudebníků. Specializuje se na interpretaci skladeb vrcholného baroka, nevyhýbá se však ani jiným slohovým obdobím. Soubor založil Josef Krečmer v roce 2004, jenž je také jeho uměleckým šéfem. Barocco sempre giovane má za sebou již stovky významných koncertů, soubor je zván na domácí i zahraniční hudební festivaly (Pražské jaro, Smetanova Litomyšl, Concentus Moraviae, Mezinárodní hudební festival Brno, Festival Mitte Europa, Ohrid Summer Festival, Nitrianska hudobna jar, Le Quattro Stagioni, Kammermusik um halb acht Basel, Bach Istanbul'da atd.), jeho koncerty vysílaly v přímém přenosu Česká televize i Český rozhlas, nahrává na CD a pořádá vlastní abonentní cykly koncertů. Soubor spolupracuje s předními českými i zahraničními sólisty, jako jsou například Jan Mráček, Václav Hudeček, Jana Boušková, Dagmar Pecková nebo Giuliano Carmignola.

ONDŘEJ KEPKA

Český režisér, herec a moderátor již v mládí účinkoval jako televizní a filmový herec (*Anabela, Tetinka, Synové a dcery Jakuba skláře*). Po gymnáziu nastoupil na DAMU, kde absolvoval herectví (1992), a následně na FAMU, kde vystudoval televizní a filmovou režii (1996), mimo jiné pod vedením Dušana Kleina. Svoje bakalářské studium ukončil středometrážním filmem *Tvíj svět* a magisterské pak televizní inscenací *Dívka se záračnou pamětí*. Již během studií pracoval pro Českou televizi jako režisér (profesionální debut *Souboj* natáčen jako student prvního ročníku režie) a pokračuje v tom doposud (*Smetanový svět, Stará láska nerezaví, Bekyně mniška*, pohádky *Začarovaná láska* nebo *Poslední kouzlo*). Dále se věnuje tvorbě herecké (*Jak básníci čekají na zázrak*), dokumentární (*Karel Čapek a jeho obyčejný svět, Neobyčejné životy Ludka Munzara, Jana Přeučila* nebo *Tatjány Medvecké*), má zkušenosti s divadelní režii (opereta *Boccaccio*, konverzační drama *Anatol*), dabingem (*Živí mrtví, Špinavý trik*) a často spolupracuje s Českým rozhlasem. V poslední době se věnuje také moderování: již šest let uvádí *Ceny Františka Filipovského za dabing*, dva roky připravoval a moderoval vlastní seriál v České televizi *Ondřejova filmová škola* a od roku 2011 pravidelně moderoval *Noční Mikroforum* na ČRo Dvojka.

8. koncert ZÁVĚREČNÝ GALA KONCERT

SOBOTA 12. ŘÍJNA 2019 | 19:00
ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Alexandra Yangel (mezzosoprán)
Lukáš Vondráček (klavír)
PKF – Prague Philharmonia
Vojtěch Spurný (dirigent)

Průvodní slovo: Ondřej Kepka

Koncert se koná pod záštitou hejtmana Jihomoravského kraje
pana JUDr. Bohumila Šimka.

HLAVNÍ PARTNEŘI KONCERTU:

jihomoravský kraj
Alca PLAST®

PARTNEŘI KONCERTU:

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

ZÁMEK
VALTICE

PROGRAM

Wolfgang Amadeus Mozart (1756–1791)

Va pure ad altri in braccio
(árie z komické opery La finta giardiniera, KV 196)

Joseph Haydn (1732–1809)

Symfonie č. 94 G Dur „S úderem kotlů“, Hob. I:94

I. *Adagio. Vivace assai*

II. *Andante*

III. *Menuet – Allegro molto. Trio*

IV. *Finale – Allegro di molto*

Gioachino Rossini (1792–1868)

Una voce poco fa (árie z komické opery Il barbiere di Siviglia)

Nacqui all'affanno – Rondò Finale

(árie z komické opery La Cenerentola)

— přestávka —

Ludwig van Beethoven (1770–1827)

Klavírní koncert č. 5 Es dur, op. 73 „Císařský“

I. *Allegro*

II. *Adagio un poco moto*

III. *Rondo. Allegro*

ALEXANDRA YANGEL

Ačkoliv je Alexandra Yangel známá světu především jako mezzosopranistka, již v pěti letech zahájila studium hry na housle u Galiny Turchaninové, které roku 2011 úspěšně dokončila na Moskevské státní konzervatoři Piotra Iljiče Čajkovského ve třídě Iriny Bochkové. Zpěv začala studovat až v devatenácti letech u sólistky Velkého divadla v Moskvě Iriny Dolzhenko, roku 2012 pak nastoupila na Ruskou akademii hudby Gněsinových. Debutovala ve Velkém sále moskevské konzervatoře pod vedením Mishy Rachlevského a své interpretační schopnosti dále zdokonalovala studiem na Vídeňské konzervatoři pod dohledem sopranistky Eleny Filipové. Navštěvovala také mistrovské třídy u Anatola Gousseva, Silvany Bartoli, Stephana Rugamera, Jevgenia Něstěrenka a Vesseliny Kasarové. Roku 2014 byla přijata do charitativního programu *Live Music Now*, který založil houslista Yehudi Menuhin spolu s Ianem Stouztkerem, CEB, již roku 1977. Od sezóny 2017/2018 působí jako stála členka souboru Vídeňské státní opery, kde ztvárnila například Cherubina (*Figarova svatba*), Zerlinu (*Don Giovanni*), Zulmu (*Italka v Alžíru*), Glašu (*Káťa Kabanová*), Druhou dámu (*Kouzelná flétna*), Prince Orlofského (*Netopýr*), Mercedes (*Carmen*), Siebel (*Faust*), Wellgundu (*Zlato Rýna*), Floru (*La Traviata*) a mnohé další. Spolupracovala s dirigenty jako Simone Young, Graeme Jenkins, Susanna Mäklki, Guido Mancusi, Misha Rachlevsky, Ilya Gaisin a Gordon Gerrard. Během své umělecké kariéry získala řadu ocenění a vystoupila na mnoha hudebních festivalech. Účast na festivalu Kammeroper Schloss Rheinsberg v Německu jí roku 2016 přinesla ocenění za nejlepší pěvecký výkon.

LUKÁŠ VONDRÁČEK

Jeden z nejvýraznějších českých klavíristů současnosti byl již v dětství mnohými označován za zázračné dítě – své první veřejné vystoupení absolvoval ve čtyřech letech se skladbami Roberta Schumanna a Petra Iljiče Čajkovského. Umělcovy další úspěchy na sebe nenechaly dlouho čekat a záhy vystoupil jako sólista například s Filharmonií Brno či Janáčkovou filharmonií Ostrava. Od svých dvanácti let koncertoval v zahraničí a navštívil Německo, Polsko, Velkou Británii nebo Spojené státy americké. Ve stejném věku zahájil studium hudebního oboru na pedagogické fakultě Ostravské univerzity, následně studoval na vídeňské konzervatoři u Petera Barcaby a na akademii v Katovicích ve třídě Andrzeje Jasinského. Roku 2012 získal diplom s vyznamenáním z bostonské hudební školy New England Conservatory of Music, kde zdokonaloval své klavírní umění pod vedením Hung-Kuan Chena. Milníkem v klavíristově umělecké kariéře se stal debutový koncert s Českou filharmonií roku 2002 v pražském Rudolfinu pod vedením dirigenta Vladimíra Ashkenazyho. Od té doby účinkoval Lukáš Vondráček se spoustou významných hudebních těles, jakými jsou například BBC Philharmonic, Deutsches Symphonie-Orchester Berlin, Gulbenkian Orchestra, Helsinki Philharmonic nebo Hong Kong Philharmonic. Spolupracoval také s mnohými dirigenty – s Jiřím Bělohlávkem, Marinem Alsopem, Manfredem Honeckem, Pietarim Inkinenem, Paavo Järvim, Theodorem Kucharem, Zdeňkem Mácalem, Vasilijem Petrenkou, Krzysztofem Urbańskim a Antoni Witem. Roku 2009 získal cenu poroty v mezinárodní soutěži Vana Cliburna v Texasu, o rok později zvítězil v americké soutěži Hilton Head International Piano Competition. V květnu 2016 se Vondráček stal vítězem prestižní klavírní Soutěže královny Alžběty v belgickém hlavním městě Bruselu.

VOJTĚCH SPURNÝ

Přední český dirigent, klavírista, cembalista a pedagog studoval nejprve hru na klavír a flétnu na Pražské konzervatoři, později operní režii, dirigování a cembalo na Akademii múzických umění v Praze. Interpretaci staré hudby a hře na cembalo se dále věnoval na Hoogeschool de Kunsten v holandském Utrechtu. Během své operní dirigentské praxe spolupracoval s barokním divadlem Drottningholm Palace, Divadlem J. K. Tyla v Plzni, Göteborg Opera, Oslo Opera House, Staatstheater Hannover, Komorní operou Praha, Národním divadlem a Státní operou Praha. V letech 1999–2004 byl ve Státní opeře Praha stálým dirigentem a v sezóně 2002–2003 zde zastával funkci uměleckého šéfa Opery. Během své činnosti spolupracoval mimo jiné s Filharmonií Hradec Králové, Jihočeskou komorní filharmonií, Symfonickým orchestrem Českého rozhlasu, Symfonickým orchestrem hl. m. Prahy FOK, PKF – Prague Philharmonia, Chursaechsische Kammerphilharmonie, Pražským komorním orchestrem, Severočeskou filharmonií Teplice, Janáčkovou filharmonií Ostrava a s významnými interprety jako je Philippe Bernold, Václav Hudeček, Maida Hundeling, Štefan Margita, Mischa Maisky, Dagmar Pecková ad.

PKF – PRAGUE PHILHARMONIA

PKF – Prague Philharmonia vznikla v roce 1994 z iniciativy dirigenta Jiřího Bělohlávka (1946–2017) pod názvem Pražská komorní filharmonie. Za pětadvacet let své existence se stala respektovanou součástí české i světové orchestrální scény. Vystoupila s celou plejádou světoznámých dirigentů a sólistů: Christopherem Hogwoodem, Robertem McDuffiem, Marthou Argerich, Emmanuelem Pahudem, Danielem Müllerem-Schottem, Sarah Chang, Lucianem Pavarottim, Annou Netrebko, Plácidem Domingem, Jonasem Kaufmannem a řadou dalších. Pravidelně vystupuje v předních světových koncertních sálech (Festspielhaus Baden Baden, Berliner Philharmonie, Elbphilharmonie Hamburg, Tokyo Suntory Hall, Královská opera Muscat v Ománu ad.). Natočila přes devadesát kompaktních disků pro přední domácí i světová hudební vydavatelství (Deutsche Grammophon, Warner Classics, Sony Classical ad.), za které obdržela řadu ocenění, jako například Zlatou desku RAC Kanada, Cenu Harmonie, Diapason d'Or, a na další byla nominována (International Opera Awards, International Classical Music Award). Na přelomu srpna a září 2018 nahrála u společnosti Warner Classics profilové album s šéfdirigentem Emmanuelem Villaumem a klavíristou Andrew von Oeyenem s díly Ravela, Debussyho a Bizeta. Od roku 1994 až do roku 2005 stál v čele PKF český dirigent a zakladatel orchestru Jiří Bělohlávek. V letech 2005 až 2015 vedli těleso švýcarský dirigent Kaspar Zehnder a Jakub Hrůša. Od počátku sezony 2015–2016 působí na postu hudebního ředitele a šéfdirigenta PKF francouzský dirigent Emmanuel Villaume.

EDUKAČNÍ KONCERTY

PONDĚLÍ 30. ZÁŘÍ 2019 | 9:00

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

PONDĚLÍ 30. ZÁŘÍ 2019 | 11:00

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE

Žestové kvinteto Moravia Brass Bandu

Průvodní slovo: Petr Šmírák

Žestové kvinteto Moravia Brass Bandu je tvořené členy velkého žestového orchestru Moravia Brass Band, a to konkrétně Jozefem Zimkou a Vitem Němečkem (trubky), Kristýnou Ratajovou (lesní roh), Janem Pospíšilem (trombon) a Davidem Křížkem (tuba). Právě kvinteto je pro žestové nástroje tím nejzákladnějším uskupením, jelikož se postupem času ustálilo jako zvukově nejvyrovnanější a přitom obsahující veškeré základní žestové nástroje – trubku, lesní roh, trombon a tubu. I díky tomu si mohou hudebníci vybírat z velmi bohatého repertoáru. Kvinteto představuje krásu hry na žestě, ukazuje možnosti těchto nástrojů a často využívá i nástroje příbuzné, jako jsou různé druhy trumpet či eufonium. Členové jsou zkušení orchestrální i komorní hráči, kteří si hrou v tomto kvintetu zpestřují svůj umělecký život.

DOPROVODNÉ PROGRAMY

ZAHÁJENÍ VÝSTAVY OBRAZŮ | NEDĚLE | 29. 9. | 15:00

DIANIN CHRÁM (RENDEZ-VOUS)

vstup na zahájení výstavy je možný pouze se vstupenkou na 2. festivalový koncert

Výstava je součástí prohlídkového okruhu loveckého zámku po dobu konání LVHF, podmínky a otevírací doba: www.zamek-valtice.cz

Milan Maršálek: „Kávou malovaná fauna“

„Štětec namočený do kávy odráží konec mého roku a naznačuje moji další cestu v roce novém. Zachycuje mé osobní postřehy z léta, kdy jsem se ve svém bohatém životě konečně zastavil a začal se dívat kolem sebe. Kdykoli přijde ten pravý čas, udělám si dvě kávy – jednu popiji a do druhé namočím štětec a začnu malovat. V ten okamžik již nic víc nepotřebuji...“

Milan Maršálek

PŘEDNÁŠKA I. | SOBOTA | 5. 10. | 15:30 | VINAŘSTVÍ OBELISK

vstup zdarma

Jan II. Lichtenštejn (řečený Dobrotivý)

Přednáší: **Mgr. Daniel Lyčka**

Daniel Lyčka se již od mládí zajímal o historii, a to především svého rodného mikulovského kraje. Po vystudování místního gymnázia se přihlásil na filozofickou fakultu Masarykovy univerzity, obor historie. Jak bakalářská, tak magisterská diplomová práce se zabývala významnými stavbami a osobnostmi valtického panství a nyní dále bádá v této oblasti jako student doktorandského studia. Již v bakalářském studiu se zúčastnil několika českých i zahraničních konferencí, pravidelně přispívá do časopisů Jižní Morava, Vlastivědný věstník moravský a dalších a často také vystupuje jako přednášející na téma zaniklých i dochovaných staveb Lednicko-valtického areálu.

PŘEDNÁŠKA II. | NEDĚLE | 6. 10. | 14:00 | ZÁMEK VALTICE

vstup zdarma

Mezi císařským dvorem a Moravou: hudba na dvorech Karla z Lichtenštejna

a skladatel Nicolaus Zangius (cca 1568–1617)

Přednáší: **Mgr. Vladimír Maňas, Ph.D.**

Vladimír Maňas vystudoval na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity obory historie a muzikologie a nyní zastává místo odborného asistenta na tamním Ústavu hudební vědy. Od roku 2009 působí jako dramaturg Ensemble Opera Diversa (opera – medvěd – zemětřesení), od roku 2012 se podílí na dramaturgii Velikonočního festivalu duchovní hudby v Brně. V roce 2003 založil komorní sbor specializovaný na duchovní hudbu, roku 2009 pojmenovaný Ensemble Versus. S ním a se souborem historických dechových nástrojů Capella Ornamentata nahrál roku 2017 CD věnované duchovním skladbám Nicolause Zangia. Právě Zangiovým osudům a dílu se vedle kulturních dějin raněnovověké Moravy intenzivně věnuje jako badatel.

HLAVNÍ PARTNER KONCERTU:

PARTNEŘI KONCERTU:

NÁRODNÍ
PAMÁTKOVÝ
ÚSTAV

MULTIFUNKČNÍ
CENTRUM
ZÁMEK LEDNICE

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA LEDNICE MULTIFUNKČNÍ CENTRUM

Roku 1560 přišel Georg Hartmann I. Lichtenštejn o zadlužené panství Mikulov. Ve stejném roce však získal jeho přímý potomek z valtické linie rodu Hartmann II. (1544–1585) Lednici. Jízdárny měly zásadní význam už za císaře Maxmiliána II. Při dvorských sídlech vznikaly velmi rozsáhlé objekty za účelem chovu koní, což v období baroka symbolizovalo prestiž, bohatství a moc. Jízdárny patřily k nezbytným součástem rezidenčních prostor vládnoucích rodů a k jejich pozvednutí na úroveň reprezentativních šlechtických staveb docházelo již v období renesance. Jinak tomu nebylo ani v Lednici, letním sídle knížecího rodu Lichtenštejnů. Představy knížete Karla Eusebia Lichtenštejna se realizovaly v projektu, který na východní straně zámku začal budovat Johann Bernard Fischer z Erlachu na přelomu let 1687 a 1688. Ten původně navrhl stavbu na půdorysu

čtyřúhelníku osy starých koníren. V letech 1690 až 1691 povolal kníže Jan Adam Ondřej z Lichtenštejna italského projektanta Domenica Martinelliho k úpravě stavby v duchu dobového vkusu. K realizaci čtvrtého křídla nedošlo, teprve koncem 18. století byla dostavěna dvě menší křídla navazující na západní a východní křídlo, čímž se objekt prostorově uzavřel. Komplex jízdáren představuje nejstarší původní dochovanou část lednického zámeckého areálu.

DIANIN CHRÁM | RENDEZ-VOUS

Po náhlé smrti knížete Aloise I. Josefa Lichtenštejna v roce 1805 převzal rodinné dědictví jeho mladší bratr Jan I. Josef, který se mimo jiné účastnil bitvy tří císařů u Slavkova. Právě za knížete Jana I. došlo ke stavbě Dianina chrámu řečeného Rendez-vous. Jeho vybudování proběhlo v letech 1810–1813 podle plánů architekta a knížecího stavebního ředitele Josefa Hardtmutha. Po jeho odchodu z knížecích služeb v roce 1812 dokončil chrám nový architekt Josef Kornhäusel. Stavebním dozorem byl pověřen Josef Poppelack, sochařská výzdoba pochází z dílny vídeňského sochaře Josefa Kliebera a malířskou výzdobu sálů provedl Michael Rober. Reliéfní výzdoba odkazuje na antickou mytologii, odkud mají jednotlivé příběhy společný atribut, a to bohyni lovu Dianu, potažmo i jejího bratra, boha slunce

Apollóna. Romantická stavba parafrázuje římské triumfální oblouky a původně sloužila k letním a podzimním loveckým slavnostem. Interiér tvoří čtyři nadzemní podlaží. První dvě rozděluje oblouk, v pravé části se nachází schodiště zaklenuté klenbami s lunetami, na stěnách je malované stínované kvádrování. V levé části dnes nalezneme dvoupodlažní byt správce a nad ním ve třetím podlaží malý salonek, příležitostně užívaný k reprezentativním účelům. Dominantou celého saletu je štukem bohatě vyzdobený hlavní sál v atikovém podlaží o rozměrech 7 × 16 metrů.

ZÁMEK MIKULOV

Již z konce 11. století pocházejí archeologické nálezy dokládající přítomnost menšího hradiště na mikulovském Zámeckém vrchu. Stavba sloužila pravděpodobně jako obranný bod střežící územní zájmy na nově vzniklé moravsko-rakouské hranici. Patrně z podnětu Přemysla Otakara I., nebo jeho bratra, moravského markraběte Vladislava Jindřicha, byl ve 13. století na vápencových útesech nad vsí vybudován kamenný hrad. Roku 1249 postoupil moravský markrabě, pozdější král Přemysl Otakar II., Mikulov Jindřichovi z Lichtenštejna. Právě se jménem tohoto rodu, původem ze Štýrska, jsou spojeny středověké dějiny mikulovského hradu. Nejdochovanějším gotickým prostorem hradu je osmiboká kaple z roku 1380. Lichtenštejnům patřil Mikulov až do roku 1560, kdy jej získal na krátkou dobu rod Kereczényiů. Od roku 1575 byl v držení rodu Dietrichštejnů, v jejichž majetku zůstal až do konce druhé světové války. Za kardinála Františka Dietrichštejna (1570–1636) se strohá hradní pevnost Mikulov proměnila v reprezentativní renesanční knížecí sídlo. Další zásadní přestavby zámeckého komplexu proběhly v 18. století, a to v důsledku ničujícího požáru roku 1719. V rámci rekonstrukce bylo přebudováno mimo jiné také původní barokní divadlo, které dodnes slouží jako historická knihovna čítající na 11 000 svazků vzácných knih. Do dějin mikulovského panství se tragicky zapsala druhá světová válka: v samém jejím závěru během osvobozovacích bojů zámek 22. dubna 1945 opět vyhořel. Stavení bylo v 50. letech citlivě a s ohledem na původní barokní interiér restaurováno. Dnes zámecký komplex spravuje Regionální muzeum mikulovského regionu, které v něm zároveň také sídlí.

KOSTEL SVATÉHO BARTOLOMĚJE KATZELSDORF-BERNHARDSTHAL (RAKOUSKO)

První zmínka o obci Katzelsdorf se v historických pramenech objevuje již roku 1050. Roku 1393 se stala součástí valtického panství, když vesnici koupil Jan I. z Lichtenštejna, tehdejší knížecí pán Mikulova a Valtic. Při úpravě státní hranice s Československem roku 1925 ztratila obec severní část svého katastru, v 60. letech minulého století vzal za své i dnes již neexistující salet, tzv. Katzelsdorfský zámček. Hlavní dominantou obce je kostel zasvěcený sv. Bartoloměji, který byl postaven v letech 1905–1908 při příležitosti padesáti let vlády knížete Jana II. z Lichtenštejna architektem Karlem Weinbrennerem (1856–1929) v novorománském a novogotickém stylu na místě, kde stál starý, několikrát přestavěný, původně gotický kostel. Stavbu financoval sám pan kníže, jako pracovní síla se na stavbě podíleli místní obyvatelé, kteří rovněž poskytli tažná zvířata k přepravě stavebního materiálu. Kostel má hlavní oltář a dva vedlejší. Nad hlavním oltářem jsou tři vitrážová okna – prostřední zobrazuje patrona kostela sv. Bartoloměje, levé okno sv. Floriana a pravé sv. Šebestiána. Naproti kazatelně stojí socha Nejsvětějšího srdce Ježíšova a pamětní deska padlým během 1. světové války, vedle je křtitelnice, vlevo pak oltář pro pohřební obřady, napravo mariánský oltář. Na stěnách hlavní lodi se po obou stranách nachází kamenné reliéfy zobrazující křížovou cestu. Barevným sklem vykládaná okna po levé straně zobrazují Proměnění Páně, po pravé straně svatou rodinu a křest Ježíše Krista. Na jižní straně kostela nechala Magdalena Kersch postavit k připomenutí 1. světové války sousoší tří archandělů – Gabriela, Michaela a Rafaela. Varhany postavila firma Rieger v roce 1907.

ZÁMECKÁ KAPLE VALTICE

V době vlády knížete Josefa Johanna Adama Lichtenštejna (1721–1732) se nejvýznamnější architektonickou prací rodu stala výstavba jejich rezidence ve Valticích. Součástí zámku je barokní kaple, která na území České republiky patří mezi nejkrásnější. Antonio Beduzzi, jenž byl v této době dvorním architektem knížat Lichtenštejnů, postavil tento barokní skvost v letech 1726–1729. Věhlasný italský stavitel navázal na práci Antona Ospela. Kapli nejen vyprojektoval, ale sám také vyzdobil freskami, které harmonicky skloubil se sochařskou výzdobou interiéru. Roku 1728 byly do kaple instalovány unikátní varhany, největší zachované dílo vídeňského mistra Waltera. I po bezmála třech stoletích svým jedinečným zvukem připomínají významné snahy o propojení umění a víry v životě lichtenštejnských knížat. Oltářní

obraz, jenž zobrazuje klanění pastýřů a je kopií díla boloňského malíře Guida Reniho, dokládá prosazení boloňské umělecké tradice v zaalpské interiérové architektuře první čtvrtiny 18. století. Valtická kaple bezesporu náleží k nejhodnotnějším dílům středoevropského barokního umění.

KAPLE SV. CYRILA A METODĚJE

Novogotickou kapli sv. Cyrila a sv. Metoděje nechal postavit roku 1856 v Břeclavi podle projektu Jana Heidricha princ Alois II. z Lichtenštejna jako poděkování za uzdravení z vážné nemoci. V sedmdesátých a osmdesátých letech minulého století byla kaple uvnitř i z vnějšku zevrubně opravována. Exteriérové práce se týkaly zejména výměny špatné omítky za novou, vadných kamenných prvků apod. Kaple se nachází v parkové úpravě v prostoru před nádražím a původně sloužila německy mluvícím zaměstnancům železnice, tzv. Severní dráhy císaře Ferdinanda. Hlavními důvody pro stavbu železnice byla lepší přeprava soli, uhlí, železa, potravin a vojska. Do Břeclavi přijel první vlak

6. června 1839 a dráha se tak stala první parostrojní železnicí v českých zemích a dnes po ní vede tzv. druhý železniční koridor. Poté, co byl na konci druhé světové války po bombovém útoku zničen kostel sv. Václava na náměstí, byla kaple využívána jako provizorium místní katolické farnosti. Dnes je vstup pro veřejnost možný pouze výjimečně.

ZÁMECKÉ DIVADLO VALTICE

Zámecké divadlo vzniklo roku 1790 jako poslední větší stavba v areálu zřejmě na místě starších konstrukcí, o jejichž podobě ani využití nejsou zatím prokazatelné zprávy. Stálou divadelní scénu nechal vybudovat vládnoucí kníže Alois I. Lichtenštejn. Stavbu vedl knížecí architekt Karel Jan Rudczinsky (Rudzinsky), přičemž se stavělo ve velkém spěchu od poloviny května do září 1790. Důvodem spěchu byla nepochybně listopadová návštěva samotného císaře Leopolda II. s manželkou a doprovodem (například s arcivévodou Ferdinandem Toskánským). K slavnostnímu zahájení provozu zámeckého divadla byla dokonce sepsána zpěvohra *Prometheus* (uvedena již 10. září). Během slavností, které začaly 20. listopadu a trvaly několik dní, se zde každý den hrála představení. Ve dnech 2. až 6. září 1876 hostil ve Valticích kníže Jan II. z Lichtenštejna druhou císařskou návštěvu – Františka Josefa I. a korunního prince Rudolfa. Zámecké divadlo se díky tomu stalo jedním z center kulturního dění ve městě. Při převedení tohoto majetku do státní správy se začalo uvažovat o úplné rekonstrukci původního zámeckého divadla, která byla dokončena v roce 2015 v rámci projektu Národní centrum divadla a tance.

ZÁMECKÁ JÍZDÁRNA VALTICE

Již za Karla I. Lichtenštejna (1569–1627) a jeho syna Karla Eusebia (1611–1684) vznikl pod dohledem řady italských stavitelů palácový komplex o třech nádvořích obklopený řadou hospodářských budov. Prameny uvádějí, že už přinejmenším od počátku 17. století sloužilo místo k ustájení koní. Z doby Karla Eusebia existují zmínky o četných konzultacích o chovu, výměně a nákupu koní s řadou významných šlechtických rodů. Ve druhém desetiletí 18. století vznikly ve valtickém předzámčí horní konírny a konírna španělská. Její dosud existující podoba byla vybudována po příchodu knížete Antona Floriana (1656–1721) a jeho architekta Antona Ospela. Podélně zastřešená jízdarňa měla tehdy zřejmě dvě sedlové konstrukce se středovým úžlabím. Výrazně byl krov upraven v roce 1871, kdy krovový nástavec vytvořil jakousi mansardovou střechu právě tak vysokou, aby z knížecí rezidence nebránila výhledu na mikulovský zámek a Pálavu. Po druhé světové válce se zimní jízdarňa užívala jako sušárna tabáku. Byl zde instalován sušicí stroj, vybetonována podlaha a vestavěna kotelna. Záměrem nedávno ukončené rekonstrukce jízdarňy je v zásadě její navrácení do podoby z 18. století. Objekt doplňuje potřebné technické vybavení pro pohodlí a bezpečí návštěvníků. Sál jízdarňy má bezmála 1200 m² a tomu odpovídá jeho potenciální kapacita 800 míst. Prostor je plně bezbariérový.

FOTOREPORTÁŽ Z MIMOŘÁDNÉHO KONCERTU LVHF

konaného při příležitosti 300. výročí založení Lichtenštejnska. Koncert proběhl 15. června 2019 v Lichtenštejnském městském paláci ve Vídni ve spolupráci se Stiftung Fürst Liechtenstein a Hofkellerei Liechtenstein.

Účinkovali:

Barocco sempre giovane, Patricia Janečková (soprán), **Adam Plachetka** (basbaryton), **Ondřej Jurčeka** (trubka)

1. Barocco sempre giovane; **2.** Zleva: velvyslankyně ČR v Rakousku Ivana Červenková, vládnoucí kníže Hans Adam II. z Lichtenštejna, bývalá rakouská ministryně zahraničí Karin Kneissl, velvyslankyně Lichtenštejnska Maria Pia Kothbauer, ředitel LVHF Jiří Partyka; **3.** Sólisté: Patricia Janečková a Adam Plachetka; **4.** Trumpetista Ondřej Jurčeka; **5.** Zleva: majitel společnosti Agrostroj Pelhřimov, a.s. a síť hotelů S.M.K., a.s. Lubomír Stoklásek, výrobní ředitel Šlechtitelské stanice vinařské Vratislav Nakvasil, ředitel LVHF Jiří Partyka, ředitel společnosti ZFP Group a generální partner LVHF Vladimír Poliak se svým vnukem

LICHTENŠTEJNSKÝ MĚSTSKÝ PALÁC VE VÍDNI

Palác začal stavět v roce 1691 Dominik Ondřej I. z Kounic dle projektu švýcarského architekta Enrica Zuccalliho. Roku 1694 však rozestavěný palác koupil kníže Jan Adam I. z Lichtenštejna s úmyslem dostavět ho jako rodové sídlo, což se podařilo roku 1711 za pomoci architekta Domenica Martinelliho a předních umělců té doby – Giovanni Giuliani vytvořil sochařskou výzdobu průčelí, atiku a vnitřní prostory, Santino Bussi pak štukovou výzdobu. Stavba však musela obsahovat i rezidenční apartmány a místnosti pro každodenní chod sídla, jelikož ji kníže Jan Adam I. z Lichtenštejna zamýšlel jako obytnou. Prvních úprav se palác dočkal roku 1805, kdy se ve druhém patře vybudovala galerie knížecích sbírek, jež se okamžitě stala centrem pozornosti milovníků umění. Další rekonstrukce následovala z popudu knížete Aloise II., který nechal palác přestavět v rokokovém stylu za pomoci architekta Petera Huberta Desvignese. Vnitřní výzdobu provedli řemeslníci Carl Leistler a Michael Thonet, jenž vyhotovil například parketové podlahy vykládané různými typy dřeva. V posledních dnech druhé světové války utrpěl palác značné škody v důsledku bombových náletů – horní část schodiště druhého patra byla zcela zničena a došlo také k poškození přilehlých místností. V následujících letech byly zahájeny nejnutnější opravy, ale důkladnější přestavba byla z nedostatku financí provedena až v letech 1974–1976, v letech 2008–2013 pak proběhla celková rekonstrukce budovy.

LEDNICKO|VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL děkuje rodině Lichtenštejnů za poskytnutí prostor paláce
a laskavou podporu tohoto projektu.

GENERÁLNÍ PARTNER:

ZA PODPORY:

jihomoravský kraj

LEDNICE

VALTICE

BRNO-CITY

MIKULOV

BERNHARDSTHAL-KATZELSDORF

HLAVNÍ PARTNEŘI KONCERTŮ:

Alca PLAST®

.CZECH FUND

ČESKÉ INVESTIČNÍ FONDY

PARTNEŘI:

stom ma

Synett

GENERÁLNÍ MEDIÁLNÍ PARTNER:

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI:

ZVLÁŠTNÍ PODĚKOVÁNÍ:

NADACE ČEZ

NADACE DIVY UMĚLECE

VE SPOLUPRÁCI:

VINAŘSTVÍ:

ROZEHRÁVÁME NAŠI
SPOLEČNOU BUDOUCNOST

Alca PLAST®

Lotrinský
***** hotel

SpaResort
LEDNICE

.CZECH
FUND

ČESKÉ
INVESTIČNÍ
FONDY

DĚKUJEME ZNAČCE WWO (WWW.WWO.CZ) ZA VYHOTOVENÍ ŠATŮ FESTIVALOVÝM HOSTESKÁM.

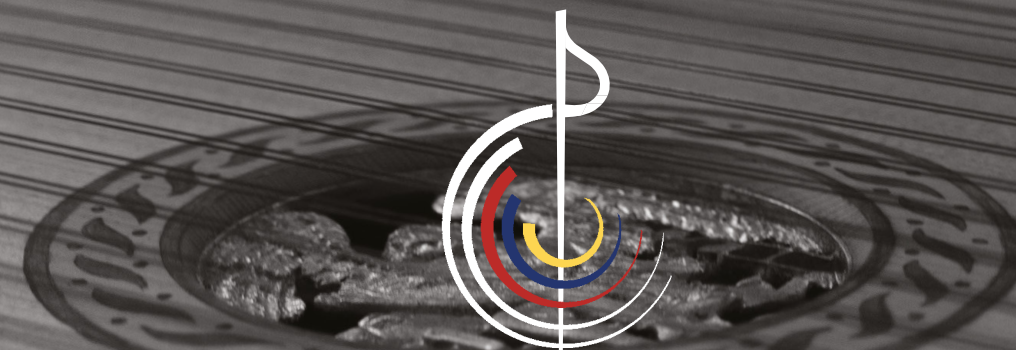
GENERÁLNÍ PARTNER 4. ROČNÍKU LEDNICKO | VALTICKÉHO HUDEBNÍHO FESTIVALU

Společnost ZFP jsme založili roku 1995 a postavili ji na principech vzdělávání. Kulturu se však snažíme zvyšovat nejenom v oblasti finančnictví, ale jako česká firma se sídlem v Břeclavi chceme dlouhodobě podporovat činnost českých subjektů, umělců a občanských aktivit rozvíjejících kulturu a ducha společnosti. Jako Břeclaváci navíc fandíme úžasným historickým památkám našeho regionu, mezi kterými je právě Lednicko-valtický areál klenotem světového významu. Proto jsme se stali hrdým generálním partnerem tohoto prestižního uměleckého projektu.

Jarmila a Vladimír Poliakovi

WWW.ZFPGROUP.CZ

LEDNICKO | VALTICKÝ HUDEBNÍ FESTIVAL

LVHF z.s., CHALOUPKY 760/37

690 06 BŘECLAV

IČ: 04733703

TEL: +420 777 324 134, EMAIL: INFO@LVHF.CZ

WWW.LVHF.CZ

VSTUPENKY K DISPOZICI NA WWW.LVHF.CZ
A WWW.GOOOUT.CZ, ZBÝVAJÍCÍ NA VEČERNÍ POKLADNĚ
VŽDY HODINU PŘED ZAČÁTKEM KONCERTU.

VALTICE: TURISTICKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM TIC, NÁM. SVOBODY 4

BŘECLAV: CK TRAVEL CLUB, U TRŽIŠTĚ 1029/17

BRNO STŘED: INDIES, POŠTOVSKÁ 70/2

PRAHA 2: FRESHLABELS BACKPACK STORE, PANSKÁ 9

GO OUT

